

na pořad práva soukromého, čehož však neučinil, nýbrž rozhodl o něm, jak řečeno, sám věcně.

Č. 9462.

Policejní právo trestní. — Pojištění sociální (Slovensko): * Byl-li udavač podle § 215 uh. pol. trest. řádu odsouzen k náhradě nákladů trestního řízení, nemůže namítati, že útraty ty byly způsobeny zbytečně tím, že úřad řízení nezastavil, nýbrž vydal rozsudek osvobozující.

(Nález ze dne 5. listopadu 1931 č. 16.145.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v Prešově proti zemskému úřadu v Bratislavě o náhradu útrat trestního řízení.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Stěžující si pojišťovna žádala podáním z 25. dubna 1928, došlým u okresního úřadu v Prešově dne 28. dubna 1928, o zavedení trestního řízení proti Marii K. pro přestupek § 260 zák. č. 221/24, jehož se podle oznámení pojišťovny dopustila tím, že zaměstnává služku Marii T. od 1. ledna 1928 a sluhu od 1. ledna 1924, aniž je přihlásila k pojištění. — — —

Rozsudkem okresního úřadu v Prešově jako policejního trestního soudu I. stupně z 27. listopadu 1928 byla Marie K. od obžaloby osvobozena. Zároveň bylo stěžující si pojišťovně uloženo, aby zaplatila útraty řízení (svědečné Andreje K.) v částce 20 Kč. Odvolání, jež z rozsudku toho podala st-lka, zemský úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím nevyhověl. — — —

O stížnosti, podané do tohoto rozhodnutí jen potud, pokud obsahuje výrok, kterým stěžující si pojišťovna byla odsouzena zaplatiti útraty řízení, uvažoval nss takto:

Stížnost namítá především, že není právního pramene, který by nařizoval, ba jen dovoloval, aby při přestupcích, stíhatelných z moci úřední, útraty řízení byly přisouzeny ve prospěch osvobozeného obviněného. Námitka tato jest bezdůvodná, neboť nepostihuje obsahu nař. rozhodnutí, kterým stěžující si pojišťovně nebyla uložena náhrada útrat trestního řízení ve prospěch Marie K. jako osvobozené obviněné, nýbrž, jak v rozsudku první stolice, potvrzeném nař. rozhodnutím, jasné bylo vysloveno, jen náhrada svědečného pro Andreje K., které jest podle § 210 č. 3 uher. trest. řádu součástí útrat trestního řízení.

Žalovaný úřad odůvodnil tento svůj výrok ustanovením § 215 tohoto řádu, podle něhož k náhradě oněch nákladů, které vznikly řízením zahájeným na základě vědomě falešného nebo nápadně neopatrného udání, počítajíc k nim i obviněnému způsobená nutná hotová vydání, budiž odsouzen udavač po předchozím vyslechnutí.

Stížnost nepopírá, že by ustanovení toho na ni zásadně použito býti nemohlo, namítá však, že podle něho pojišťovna k zaplacení útrat trest-

ního řízení, které bylo zahájeno na její oznámení, odsouzena býti nemohla proto, poněvadž při jeho podání nelze jí klásti za vinu ani zlý úmysl ani nápadnou neopatrnost, jakou jí přičítá žal. úřad, a dovozuje, že při podání oznámení nebyla jí známa okolnost, že pracovní poměr mezi obviněnou a jejím zaměstnancem byl ukončen již 1. září 1927, neboť podle vyšetření pojišťovny pracovní poměr trval mezi nimi až do 31. prosince 1927.

Námítka tato není odůvodněna. — — —

Stížnost namítá konečně, že bylo povinností první stolice, aby další trestní řízení zastavila, jakmile z vyšetření četnictva zjistila, že pracovní poměr F. ke K. byl skončen již 1. září 1927, a že neměla ustanovovati veřejné ústní jednání. Také tato námítka jest bezdůvodná.

Především třeba poukázati na to, že podle § 151 uher. pol. trest. pořádku, jednajícího o zastavení policejního trestního řízení, nepřísluší udavači policejního přestupku, stíhaného ex offo, nárok, aby za předpokladů v cit. ustanovení uvedených bylo řízení z jeho popudu zahájené zastaveno.

V daném případě pak st-lka nejen nedomáhala se zastavení trestního řízení, nýbrž přes to, že jí byla zaslána četnická relace o vyšetření okolností, týkajících se obvinění, vzneseného proti K., k vyjádření, ve svém podání ze 16. srpna 1928 výslovně prohlásila, že setrvává na svém oznámení v příčině nepřihlášení F. k pojištění a žádá za přísné pokutování K., což přimělo zřejmě okresní úřad k tomu, že ustanovil o věci ústní jednání, vyslechl při něm svědka K. a přiznal mu svědečné, jehož náhradu uložil pak stěžující si pojišťovně.

Podle § 215 uher. polic. trest. řádu stihá pak udavače, který učinil udání vědomě falešné nebo nápadně neopatrné, povinnost k náhradě oněch nákladů, které vznikly řízením zahájeným na základě takového jeho udání. Z ustanovení toho plyne, že na vrub takového udavače jdou veškeré náklady řízení trestního, z jeho popudu zahájeného, aniž se rozlišuje mezi náklady nezbytně nutnými a náklady vzniklými takovými úkony policejního trestního soudce, jež snad nebyly nezbytny. Musí proto veškeré náklady trestního řízení, k nimž náleží podle § 210 č. 3 uher. polic. trest. řádu také svědečné, za podmínek uvedených v § 215 nahraditi udavač, nehledíc k tomu, zda byly nutné či snad nadbytečné, a nemůže proto ani namítati, že útraty ty byly způsobeny zbytečně tím, že úřad řízení nezastavil, nýbrž vydal rozsudek osvobozující.

Č. 9463.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní. — Řízení správní (Podk. Rus): Rozhodnutí městského notářského úřadu v Mukačevě (vydané za platnosti zák. č. 125/27) o oprávněném prostředku proti platebnímu výměru okresní nemocenské pojišťovny na pojistné v částce nižší 200 Kč, má platnost konečnou.

(Nález ze dne 5. listopadu 1931 č. 16.146.)